

תיקוני עירובין

גלוון שאלות הלכתיות

המתחדשות מדי שבוע בבדיקה העירובים השכונתיים

גלוון מס' 347
כסלו תשפ"ג

זאת אומרתשמי שמצויא כסא למופסת של חדר האוכל או יוצא עם כסותה או פיזוחים ודומהו, עבר באיסור הוצאה מדרבנן. ויחסנו מelow פתרון להתר את הטלול תחת הפרוגולה.

בסוף דבר הפטור היה קישור חותם מעל הפרוגולה, באופן שהחוט יעבור על העמודים השוכנים בשפת הפרוגולה ועל כל הקרשים השוכנים, באופן שהחוט עובר בכו"ר [איינו נתקע בקיינעס], ואז החוט הוא מש考ף מעל העמודים, והוא שיט צורת הפתח מסביב לכל הפרוגולה. ואע"פ שמתוך החוט יש גם את הקרשים השוכנים בין העמודים שהם אינם כשרים להיות מש考ף, מ"מ הוראת הרבניים שאם יש שני מש考פים והתחזון פסול והעלינו כשי, נהשכט צוה"פ כשרה [אר שלא יהיה גג המפסיק בין העמודים לש考ף העליון].

במקרה זה למדנו להסתכל על פרוגולה ולשים לב, שיש הרבה מקרים שאין בה צורת הפתח, ובמקרים שאין עירוב טוב אסור לטלול אפילו תחתית. ועוד למדנו פתרון להתר את הפרוגולה, ע"י קשירת חוטים מלמעלה מכונים מעיל עמודי הפרוגולה בכו"ר, והם יעשו בהם צורת הפתח.

עמוד של עירוב שנמצא מטר מחוץ לגדר היישוב

בגלוון הקודם עסקנוobi בישוב שנגענו לסייע בבדיקה במותחאת כמה חוטים, ומתוך זה בדקנו את העירוב והתגלו בו הרבה בעיות שמעכבות את כשרותו ולא שמו לב אליהן, מכין הדברים היה דין וソף שנגע לערבה

מקומות, ובשבוע האחרון למדנו עלינו מקרים מסוימים ללימודם במסגרות השיעורים העירובים למשעה. בקטע מסוים יש גדר ביטוחון בקצח השוב, והם השתמשו בחולק ממנה לגובל של העירוב. במקרים אלו צרך לעשות שחזו"פ [העמודים והחותמים] הגיעו עד סמוך לגדר, ואז ממש והלאה תמשיך הגדר לשמש גובל לעירוב.

אבל כשניגשנו לגדר היה דבר המשונה, העמוד שלה העירוב היה מעבר לגדר במרקם מטו, ככלומר העמוד נמצא ליישוב ומוחוץ לעירוב. ויש לדון מה דינן.

במשנ"ב (ס"י שס"ג ס"ק קי"ג) כתוב לגבי עמוד שנמצא מעבר לגדר של הרחוב בתוך חצר, וכותב שבಚזר המוקפת מד' רוחותיה העמוד פסול לשמש צוה"פ לרוחוב, ואפלו עמוד אחד מכל העירוב, יכול לפוסל את כל העיר. אמנים דעת החותם להתר באופן שהחקל העליון של העמוד ניכר אל הרחוב, אבל המשנ"ב פסק כדורי המקור חיים בצורה ברורה, ולא הביא חולקים, וגם החזו"א נקט قضיטה זו, ולכן אין להתר עמוד שנמצא בתוך חצר שראה רשות הרוחד מוקפת.

האם הפסול דוקא בעמוד ברה"י או בכלל רשות מוחלקת

אבל יש לחזור מה יסוד הפסול, האם ממש שהמוקום של העמוד הוא "רשות היחיד", [ולכלשון המקוור חיים דרישות היחיד כמאן דמליא, שהוא שעהמוד אין מותחים אל השטח של הפתח שמוחוץ לגדר], או שהוא מוחמת דין רשות היחיד, אלא כיון שהעמוד נמצא במקום אחר מוקום הפתח, ואפלו אין בו דין והי"ג העמוד פסול, כגון במרקחה שלפנינו, הרישט שמוחוץ לגדר אין מוקף בגדר, והוא רק כרמלית, אבל אדרבה החיסרון של השטח הזה שהוא פרוץ אל הרחמים שהם אסורים בטלול והעמוד אין גדר רשות כלל, וא"כ גם בזה יש את הפסול של עמוד שמוחוץ לרשות. וצ"ע אם גם בזזה המשנ"ב סובר שלא עשה כלום, ואע"פ ההוראה היא אין להתר עמוד זה גם בעירוב עירוני, וזה דבר בעייתי מוקך דין.

וננה במקרה זה יש לדון לפסל מסיבה אחרת, כי גם אם נאמר שהפתח כשר אפלו כשיוצאת החוצה, כיון שיש בו גובה מעל הגדר [कשיט החותם],

מענה של מוקד העירוב לשאלות בהלכות הנוכה

ימי החנוכה הם עוד אחד מהזמינים שאנשימים פונים למוקד העירוב לביקשת עזרה, הן בהלכה, לדעת כמה הן עשרים אמה לפ"י השיעורים הישנים והחדים, והן בעוצות פרקטיות לדעת איך למודד את הגובה ביחס לכיביש הנמצא במעלה הרחוב רוחוק מהמבנה. מוקד העירוב משאל ליבור סרט מידיה מיוחד שארכו חמישים מטרים, שמשמש למדידת תחומים שבת, [מדידה זו אינה משמשת למדידת תכונות מוחשובו, אלא זו משמש למדוד בתכל, וזה עשוים היותם בעזרת תוכנות מוחשובו, שש באה לידיית חיבור ערים וסמיות בתים עיר או בין שתי שכנות, שש באה נפק"ג גדולה לדעת מהיכן מתחילה את חישוב האלפיים אמה].

כמו כן הגיעו שאלות רבות בדין צורת הפתח,ananשימים שעשו צורת הפתח בפתח החצר, כדי שייהי להם מקום שראויה להدليل בו. לדוגמא אחד מהשאלים אמר שהוא לא מצא ליסטים ראויים לעשותות בהם צורת הפתח, האם הוא יכול להעמיד שני מקולות מטאטה משני הצדדים, ולעשווים מהם צורת הפתח, ע"י שהם מכונים תחת קורת הבטן שקצת התקorra.

עמודי צורת הפתח לבניון ממקולות מטאטה

והנה לא ניכנס כאן לשאלת האם דין פתח החצר לגבי הדלקת נרות חנוכה צריך שייהי בו צורת הפתח, או ייל שתחילת השיטה הפרטיה הוא תחילת החצר גם כשייאן בו צוה"פ ואך אם הגדר נוכחה מי' טפחים מ"מ זה כניסה לחצר. ואע"פ לפי מה שהוא רצה שייהי צורת הפתח, השבנו לו מtower הנסיוון בהלכות עירובין, שבמקולות מטאטה יש בעיה שמצוין שהמש考ף איןו מעל כל העמוד, כיון שהם עגולים ודקים קשה לחבר אותם ש"ר, אלא הם נוטים לאן או לאן, ומספיק שיש סטייה קטנה וכבר אין קו ישר מהחקל שלמעלה עד למטה. דין זה נחלקו האחرون, ומוקובל בעירובים השכונתיים להקפיד על קר. لكن לא נכון לעשותות את העמודים ממקולות אלו.

הקמת עירוב למתחים עבור ישיבת מיר

בימים אלו עסקנו בהקמת עירוב מיוחד לקבוצה מישיבת מיר, שכרכו מתחים אירוח שאינו בטור ישוב, במצב זה צריך לידע לדעת שאין עירוב כלל, והאפשר לטלול איןו רק למחמירם, אלא כל יהוי שיאנו מחלת שבת, חייב להיזהר ולהישמר שלא להוציאו שם דבר החוצה. ובאופן שמתהנתם איו סגור, אפלו מפתח החדר אסור להוציאו כלום. ואדרבה למחרמים שנמנעים תמיד מלטלטל קרל יותר להבון שבמקולות זהה אסור לטלול, אבל מי שוגיל לטלטל, צריך הרבה כאבץ כדי לא להיכשל במקומות אלו.

על מנת לשמר על בני הישיבה, הזמן המאורגנים את מוקד העירוב שיתקון עירוב זמני לאוותה שבת, שיכלול את כל החדרים ואת חדר האוכל [שהיה מוחוץ למתחים]. הוצאות של המוקד הגיעו עם ציד מטאטה, ועל קשוורו שוחות ולהעמיד לחרים, להקיף את המקום הכלכלי. כמו כן שכר את המוקם שבו אמרו לשחות עבד גוי, וננתן הדרכה לעשיית עירוב חוץ.

דין צורת הפתח בעמודי פרוגולה, והפתרון בקשרוות חותם מעליה

בסמור לחדר האוכל עשו פתרון מעניין להתר את כל החדרים, וגם מעקה במקרה זה יש מרופסת בקומה קרען, שיש עליה פרוגולה, וגם מעקה מסביב, אבל שום דבר מהם לא היה כשר למהציצה. המעקה של המרופסת היה רק מסגרת שיש בה רוח יוטר מג' טפחים. בדקנו את המסדרת של הפרוגולה אולי יהיה בה צורת הפתח, אבל הקרשים השוכנים היו מהצד, ואין להם דין צורת הפתח. התקורה היתה מקיינס המיעדים לצל כל השנה, אבל אין בה דין פי התקורה ממשום שהיא פתוחה מג' רוחות, כמובן במשנ"ב (ס"י שמ"ז).

החשיבות והדרישה הפושאה שהמשגגה יהיה בקי בהלכות
מדוברים אלו אנו רואים כמה חשוב לדעת ליחס את פרטיה ההלכוטיים הטעים, כי לפעמים בוגנים צווה^פ ולא מחייבים שאין חיבור בין המחייצות, וגם אם יש חיבור אך לפעמים הוא פסול מחלוקת אחרת ובפרט בדיונים של תלמידת מקצת ופי תקרה וכדומה, שבראהיה פושאה לא מבינים זהה כמו גדר גם לענין שאר ההלכות, וצריך לראות בראייה הלכתית כדי להבין את העניות והפתרונות הקיימים. [ומסיבות אלו אנו משתדלים ליעץ לשובים אחרים, שלא להשתמש במחייצות הלכתיות כלשהן, אלא במחייצות ברכות וצוה^פ ברורות, כי הרובה פעמים עיקר הנסיבות נפסלת מחמת חוסר ההבנה והידעעה בדיונים אלו.]

בדיקת הערים והישובים לצורך עידכון לשוואלים

חלק מהתפקיד של מוקד העירוב, בנתינת מענה מיוחד ומעודכן
למשמעותם של מרכיבים עליוניים בעירוב במקומות שונים ברחבי הארץ,
או דוגמים לבודוק מיזמי מילוי מקומות רבים, כדי להיות מעדכנים על
דרישות ה�建ה השונות, ועל המיקומות בהם ה�建ה אינה טוביה, כדי
לענות על כל מקום כפוי הרואין לו.
ברוב המקרים איןנו לוקחים אחריות על הפיקוח והקשרות של כל עיר
או מושב, דבר חדשן משאבים גדולים וצotta ענק, אלא אנו רואים כיצד
מתחזקים את העירוב וכי הוא הבודק, וכך לדעת מה וראי' לעשות. אנו
מקיימים שבmarsh'恨ה המודעות לביקש בשירות אחראית, והוא גם
כברירובן בשירות מוסמכת שתוכל לפפק ולשמור על ה�建ה הראואה
בצורה אחראית.
לצורך יידיכן המענה נסענו אל אחת מהעירוב הגדולות בארץ, ובurban
בmarsh'恨ה היהبني בער'ה. במקרה זה היה דבר טוב,
שרוב העירוב היה בניו בצורה אחראית, עם עמודי עירוב שאינם קורבים
לבתים, ואז ההלכה שלהם ברורה ורוחקה מטעויות. דהיינו צרכיס להקל
בבמה בעמוד עקום וחוט מתנדנד ברוחה, שbezha אין אפשרות לעירוב עירוני
להתקפיד לאגרא, אבל לא היי מקומות חסרים, או לחיים שאין מכונין,
תל שאיינו מחליקט או אמוד תאוריה שהחומר באיזו ביל' שימת לב

עמוד אחורי פינה של המתחם שמשמש גבול לעירוב

העידו מארחיו המתמחים במקומות שמהווים ליעור

המתחם שהוא מוחזק לעירוב, וא' העמוד נמצוא מחוץ לרשות במקומות אחר, וגם איןנו גודר את שטח העירוב וכן'ל. ועוד יותר יש לדון כאן שהעמוד אינו מחייב כלל, כיון שהוא צמוד לעמוד ואין שטח רחב ד' טפחים לפני. כאמור דבר כזה צריכים לתקן בדחיפות, והעבכנו את ההערה למשחו שיעביר להם. ובינתיים יעדכנו את המענה במוקד, שבעירוב זה יש בעיה חמורה, ואולי זה גם משפיע על העתידי, שקשה לסמן שלא יהיה טעויות אחרות כיווצא בזה, עד שישתנה משהו בפיקוח העירוב. והש'ית'ת'ת' צילנו ממכשול, ויזכה אותנו להשביל תמיד.

מהו השיעור של עמוד עקום שאם בישובים צריך לתקן

עדין קשה איך נסגר העירוב, הרי מכאן הלהאה אין עוד חותמים וצורות הפתח, אלא המשך היקף העירוב הוא ע"י הגדר הזו שנמצאת באמצעות הפתח, והרי יש מרווח של מטר בין העמוד לדגרה, שזה בפני עצמו פירצה בעירוב. האחורייא שהיה איתנו טען שהוא פירצה פחות מי' אמות שאינה אוסרת, אבל גם דין זה לא נאמר בצויר כזה, כי זה שיר' כאשר אם נחשיב את מהচיצה ממשיכה היא תסגור את הפירצה, אבל כאן גם אם תמשיך את מהচיצה של הפתח הלהאה, היא תישע בהר הסמור ולא תגיע לדגרה שנמצאת מצד אחר. [ע"י במשנ"ב (ס"י שיש"ג ס"ק ג') שבלא"ה אין להתיר פירצה סמור לעמוד של צורת הפתח, אפילו שיש עמוד מרובה. אלא שבענין זה כתוב שם שבשעת הדחק יש להתיר. משא"כ כשאין צורה של עמוד מרובה אין להתיר].

מחיצה ועומד מרובה שמתהברים לחלל של הפתח

אם נמנם יתכן לומר חידוש שעניין היה פתרון מיוחד לפירצה זו, וזה מיועד לבעלינים בדבר הלכה. דהנה אם נאמר שהחלה של הצורות הפתוח נחשב סגור במחיצה, א'כ המחיצה מתחברת לחלול של צורות הפתוח, ואין כאן פיראה כלל אלא שיש כאן דבר מיוחד שהפתק משך החוצה, ואני צריכים רק חצי ממנו, דהיינו עד המקום שהגדר והחותן נפגשים. אבל לפ"ז או פיראה כלל

ובאמת מסבירה היה נראת שלא שייך לומר דבר זהה, כי החיל של הפתח הוא אויר, ואנמנם לפתח יש דין כאלו הוא סגור, אבל לא שייך לומר שהഗדר שmagieua לאויר של הפתח נוחשבת מתחברת למחיצה. אבל בדברי החז"א מצאו שנקט שחלל הפתח הוא כמו מחיצה, ואפילו עומד מרובה יכול לסגור כشنפגש בחלל הפתחה. מבואר מדבריו (ס"ע ס"ק כ"א) לגבי מקרה דומה, באופן שה'חוצה' פ' אינה עוברת על המחיצה, אלא המחיצה נגמרות ואחרי מטר עוברת צורה' פ', אומרים דין עומדת מרובה מהמחיצה עד חיל הפתחה, [אלא שיש בעיה אחרת שלענין שבת אי אפשר שה'חוצה' פ' מהיה באוויר דה'יינו שהעומד איינו סמור למחיצה כב'ל].

לפ"ז למדנו חידוש, שלפי דברי החז"א יש לומר לגבי המקורה של היישוב הזה, שאון בעיה של פרוץaza בין העמוד למשר הגדר, כי אפשר שהגדר תתבהר לחול של הוצאה^ב, אבל יש כאן שתי בעיות אחרות, א' העמוד אינו סמוך למ恰ה כלשהי [למשנ"ב הטעם ע"פ דברי הבכור שור שיש בקיעת גדיים, צ"ב, ולחו"א משום דהוא צוח"ב באויר, ואם מצד אחד מחובר למ恰ה י"ל שאינו נפסל]. ב' העמוד נמצא מוחץ לגדר במקומות שהוא כרמלית, ואני יכול להתייחס את שטח העירוב, א' כיון שהוא מוחול לרשותות אחרות, ב' משום שאין גודר את הרשותות.

למעשה העברנו את הדברים לרבי יישוב, יחד עם רשימה ארוכה של מגוון דיןין והלכות, והרב אמר שהדבר הזה יתוקן בעז"ה לפני שבת.

צורת הפתח מעץ לעץ אבל לא מתחבר למחיצות

בראי אבל בכתה לא יכולנו לזרור אותו על העוני הזה
רוצופים, ומטרים מאותים מטרים יש כמה מקומות שהשיפוע אינו תלול
כאן בארץ ישראל, מחמת שהשיפועים של ההרים אינם חזקים ואינם
המתקלקט. כדיוע תל המתלקלק הוא דבר בעייתי מאד בתנאי השטח שיש
האחראי נסע איתנו לאורך ההר, והראה לנו שהעירוב שלהם בניי על תל
התבוננות הבהיר שיש שם אותה עביה כמו העמוד שמאחוריו הגדר.

צורת הפתח מעין לעין, והטל מנשך מהאגאנגע

בשלב מסוים היה שבל שיצא באמצע התל, וזה פירצה בתל. מיד לאחר מכן האחראי שהוא עשה עליו צורת הפתח. ניגשו לבדוק כיצד הוא עשה אותה, ורואינו שקשר חוט מעץ, וכיון שהחוט יוצא מהצד, ואין כשר לצורת הפתח, לכן הוא העמיד לחים לשני הצדדים. הלחמים היו במקומות הנכון מתחת החוט, אלא שמההען והלאה לא היה המשך של מחריצה ולא של צורת הפתח. אמר האחראי שההמשך הוא בתל, שנמצא קרוב לעץ בתוך פחות מי' אמות. אבל כאמור הדין הוא שוגם פירצה פחות מ"י אמות אינה מותרת אלא כאשר העומד מרווחה על הפרוץ כלכליה, וזה היה חסר כאן. בצד ימין היה רוחן בין שמחיצת הצוח"^פ ממשיכה עד התל. אבל מצד שמאל העץ היה מאחוריו התל בגוכה ההר, וכך מחריזה הפתח, ואם התל שתחת החוט הוא המשך גבול העירו יוציא שהעמוד מאחוריו הגדר, ואני גודר את הרשות, וגם נמצא ברשות אחרות ברכמלית, כי על התל זה כבר ההר שמהוויל עירובן. אבל כאן כבר לא היה פשטוט להבחין את הבעה, כי צריך לראות את התל בעיניהם של הולכה שהיא כמו גדר. ובמקומות אלה לא מיהרו לתקן את הבעה.

ההעדר נמצא בז' שאו, המתחם שהוא מוחץ לעירוב, וא"כ העמוד נמצא מוחץ לרשות במישריה, וגם איןנו גודר את שטח העירוב וכני". ועוד יותר יש לדון אם שהעמוד אינו מוחיצה כלל, כיון שהוא צמוד לעמוד ואין שטח רוחב טיפוסים לפניו. כאמור דבר כזה צריך לתקן בדחיפות, והברנו ההערה למשהו שיעביר להם, ובינתיים עידכנו את המענה במינו שבעירוב הזה יש בעיה חמורה, ואולי זה גם משפיע על העתיד, שKEEPERS שלאי היה טעויות אחרות כיווץ בהז' עד שישתנה ממשו בפיו. והש"ת יצילו ממכשול, ויזכה אותנו להшиб הحلכה תמייד.

בבקבוקיות גם בישובים צריך לתקן, מהו השיעור, ומה הטעם שהוא יותר גרען מעמקימות מסוימת ושם לקבל תגבורות של מקורות מההוראים היקרים.

צורת הפתח מעין לעץ, והטל מנושך מוהאנציג